

ŠESTÁK

**Oddílový časopis 6.koedukovaného oddílu Junáka - svazu skautů a skautek ČR v Kateřinicích
číslo 7/1 vydáno pro vnitřní potřebu - 1.května 2006, nákladem 70 výtisků**

historický prvosjezd kateřinického potoka - 1.4.2006

Oddílová rada

Vážení rodiče, vzhledem k tomu, že máme možnosti hromadného odesílání SMSek, prosím ty, kteří mají zájem získávat nezbytné informace z oddílu, aby mi poslali číslo na svůj mobilní telefon. Za Šestku děkuje Zub.

23.dubna 2006 byla do Kateřiníc dopravena plachetnice třídy Vaurien (dlouhá 4m, široká 1,5m, plocha plachet skoro 9m²). Slavnostně bude předvedena na Parawesterniádě. Pokud se jí do té doby podaří vybrousit a natřít, bude na Parawesterniádě možná i pokřtěna. Pro první plachetnici střediskové flotily :-)) se hledá příhodné jméno!

Na adrese <http://6os.skauti.cz> jsou funkční stránky oldskautů ze ŠESTKY. Fakt jsou dobré :-)

Profesionální asistentkou manažera projektu DBCB (Mgr.Michaely Pavlůskové) bude Koča - Martina Mitášová - vůdkyně 1.dívčího oddílu (Ještěrek), čerstvá absolventka VŠ.

Dne 30.6.2007 oslaví cca 36 miliónů skautek a skautů ve 216 zemích světa 100.výročí založení světového skautingu. Proto se také 21.světové jamboree bude konat v Anglii. Přesněji - v hrabství Essex (27.7.-8.8.2007). Očekává se účast 40.000 skautů a skautek. Účastnit tohoto historického setkání se můžeš i ty. Dej vědět do konce měsíce června 2006 Dazulovi.

Ve vzkazovníku na oddílových internetových stránkách je zajímavé počteníčko (pro neznalce uvádíme přímý odkaz: <http://sestka.skauti.cz/forum/forum.php>). Ctitelky z

Narozeniny v květnu

4.5.1996 - Mája, 11.5.1999 - Pejsek,
12.5.1995 - Týna, 23.5.1998 - Zuzajda,
27.5.1994 - Čita, 27.5.1995 - Zdendáš,
28.5.1992 - Pavuk

1.dívčího a 2.dívčího si vyměňují intimní názory na oddílové krasavce a lamače dívčích srdcí - Mátu, Medvěda a Cipísku ...

Dle dosavadních zpráv, dorazila ve vyhlášeném dubnovém termínu pouze 1 (slovy: JEDNA !) přihláška na tábor. A tak je docela možné, že ani žádný tábor nebude :-)

Některé oddílové projekty na akce pro veřejnost zabodovaly u komise na KÚ ve Zlíně a tak jsme získali podporu KÚ na Parawesterniádu (5.000), Triatlon (3.000), K2 (2.000), Crosscountry (2.000). Středisko získalo dohromady z grantů KÚ 19.000 Kč. Z toho jen na oddílové projekty ŠESTKY připadá 63%. Mimo to byla z malých grantů MÚ Vsetín podpořena i Parawesterniáda částkou 6.000 Kč. Organizátoři jednotlivých akcí - nezapomeňte včas a řádně vše vyúčtovat s Irčou! Nenechávejte to na poslední chvíli.

Jako středisko jsme na Ministerstvu školství (MŠMT) neuspěli se žádostí o dotaci na studnu pro naši skautskou základnu Bařinka ve Velkých Karlovicích. Přesto, že k žádosti byly doložena veškerá dokumentace včetně územního rozhodnutí, bylo úsměvné zdůvodnění rozhodnutí MŠMT - „není jasné, kudy vede“. Napříště se pokusíme lépe vysvětlit, že studna na Valašsku vede vždy kolmo do země :-)

Pro ty, kteří zvažují, že by se o prázdninách přece jenom zúčastnili nějakého zážitkově vzdělávacího kursu Junáka, se odpočítávají poslední minuty - většina kursů je už obsazena. Ale nějaké místa zbývají - zkus např. na <http://krizovatka.skaut.cz/databaze/akce-vzdelavaci/>. Středisko přispívá na vzdělávací akci úhradou 50% nákladů (doprava a účastnický poplatek).

Na ŠESTÁKU č.71 se podíleli:

Dazul, Brumla, Tucek, Kecka, Klíště,
Pavuk, Jitmelka (36.OS), Koča (1.D),
Máta, Míša P., Chytrý, Zub, Radek, Bára,
Amálka, Opica, Fanta, Martin, Irča,
LACHIM spol.s r.o. Uzávěrka dalšího
čísla ŠESTÁKU je v neděli **24.5.2006**.

Nulla dies sine linea - Ani den bez řádku.

Na této fotografii z roku 1990 je člen(ka) ŠESTKY. Kdo to je a kde se na fotografii nachází? Správnou odpověď pošli SMS na 737 249 211. První správná odpověď bude odměněna knihou !!!

Výherce soutěžní otázky z čísla 70. je Jencek (4.Ch a 1.smečka). Jako odměnu získává knihu z edice Skautské prameny. (Správná odpověď: Tutino, Tuček, Peťa alias Petr Vágner - na fotografii je první zprava).

Tábor 2006 „STROJ ČASU“

(Zub) Jak už jsem psal minule, tábor je za dveřmi a proto pár údajů pro zopakování a taky něco navíc.

Na stálý tábor odjíždíme **v sobotu 8.července a vracíme se 23.července 2006.**

Návštěvní den pro rodiče je v sobotu 15.července 2006.

Oněť budeme tábořit v krásném prostředí Vojenského výcvikového ústavu Libavá na tábořišti č.6 „Ostrov“ - na břehu řeky Odry.

Stálé táboření zajišťuje Zub a Radek. Puťák má na starosti Chytrý. Etapovou hru „Stroj času“ připravuje specializovaný tým vybraných jedinců.

Stejně jako každý rok s sebou budeme brát kola a autem si mohou **poslat věci pouze ti kteří jedou na puťák** (nejlíp sbalené v krabici od banánů).

(Chytrý) Na **puťák** sa jede **1.7 2006 (sobota)** a **příjezd je 5.7.2006 přímo na tábořiště na Libavé.** Ti kteří mají zájem jet, svolávám na **pátek 12.5.2006 v 18:00** po oddílovce na poradě, kde se společně domluvíme, zohledníme všechny případné připomínky, návrhy a na 100% se domluvíme **kam přesně pojedeme** (zatím to vypadá na Choče na Slovensko). Pokud nebudete mocť přijít, dajte mně vědět (mobil 736 705 488) Předem dik -Chytrý-

Předtáborová schůzka s rodiči bude v **pátek 19.5.2006 od 18:30hod.** Nejpозději na této schůzce by měl být uhrazen zbytek z ceny tábora. Těšíme se na vás a příjemné povídání při kávě, čaji, buchtách...

www.teepek.cz
je to bomba !

Dětské bezbariérové centrum Březiny

Co se ví a píše

v ICQ kuloárech 25.4.2006 o Březinách?

Pů 18let, skautka Vsetín (17:25)

Co jsou Březiny? Je to projekt na kterém pracoval Dazul. Pro mládež a handicapované. Je to budova v Kačicích, ale kde přesně to nevím, ale co vím jistě, že v pátek po mojí maturitě se bude otevírat. Jestli to přinese něco mě?

Doufám že možnost skloubit akce pro skauty s akcemi s postiženými - což by bylo moc fajn a bylo by to jistě i obohacení pro mě. Ráda se do akcí Březin zapojujím, ale až nebudu v přechodném stádiu života (přechod mezi SŠ a VŠ).

Pavuk 14let, skaut Kateřince (17:37)

Co si myslím o Březinách? Že je to skvělé. Měly by sloužit skautům a postiženým. Nejvíce se těším na Parawesterniádu.

Mauglí 17let, skautka Vysoké Mýto (17:45)

Fakt nevím co, kde nebo kdo jsou Březiny ani Kateřince. Hmm, o DBCB opravdu nic nevím. Škoda, řekneš mi něco?...

Martina Š. 23let, neskautka Olomouc (18:10)

Kateřince? To jsem nikdy neslyšela. Březiny? To taky nevím, nemáš něco lehčího? Jo skauti to vím – představím si nějakou bandu dětiček s vedoucím, jak jdou někam na výpravu. Hej tak co je to ty Březiny a Kateřince?...

Honza M. 18let, neskaut Vsetín, (18:50)

Březiny? Bez Googlu? To nevím, ale asi už jsem to slyšel. Bezbariérové centrum, myslím že jsem to slyšel od Vyžihy (spolužák skaut) ale podrobnosti nevím...

Martin 17let, skaut Kateřince, (19:00)

Březiny, to je název místa v Kateřiněch a taky nová budova, která se právě dokončuje. Na co se nejvíce těším? Upřímně – na novou klubovnu. Co by mě opravdu lákalo trávit mnoho času v Březinách? Namakané počítače či horolezecká stěna.

Zachy 17let, skautka Vsetín (19:30)

Březiny? Les kde rostou břízy nebo se nechám podat. A tyky vím, že to bude centrum využívané k mnoha účelům dětmi s různým postižením. Ráda bych pomohla s prací pro postižené, to mě baví. Je to dobrý pocit, když vidíš, že mají z něčeho radost.

Oook 18let, skaut Vsetín (20:00)

Březiny, není to ten slavný lyžař co vyhrál medaili ted'ko v Tuříně? No dobře, tak seriózně. Je to nějaký středisko pro nemohoucí lidi/děti, na kterém se podílí velkým vlivem Kateřince. Je v tom vraženo spousta peněz a bude se jednat o nevýdělečný projekt, který může přinést finanční krach našemu středisku ;-). Šance, že by se to dalo prodat je mizivá a proto neaspiruji na místo vůdce střediska... A co by mě přece přilákalo do Březin? Pěkný holky a jídlo zdarma, to je jasné. Do něčeho bych se i zapojil, kdybych znal podrobnosti, jenže lenost je mým druhým jménem

Chrošťa 22, skaut Frýdek Místek (23:55)

Kateřince, To slyším poprvé. Březiny? To už jsem slyšel. Nebylo to náhodou od tebe? (náhodou bylo pozn. autora). Co ti to říká? To, že jsi říkala, že bychom tam mohli přijet. Nalákala by mě nějaká skvělá odreačovací akce. Bude nějaká? že bych přijel...

Březiny a Já ∞

(Koča - 1.D) Život je o překvapeních, malých krůčcích i velkých náhodách. Tak třeba před chvílí, brouzdám na netu a na <http://www.auxilium.cz/> nacházím něco úžasného. Tímto děkuji Auxiliu za zprostředkování krásného motto, o které se s Vámi musím podělit.

*Tvůj osud je napsaný ve hvězdách,
a jak se tak vezeš po mléčné dráze,
do očí padá Ti hvězdný prach a občas i saze...*

*Tvá hvězda září jako zlatá mince.
Jsou sice věci, které změnit možné není,
ale až potkáš na své pouti Malého prince,
řekne Ti: „Tvé srdce samo může mnoho změnit.“*

Pár „obyčejných řádků“ a napadá mě důvod jak vysvětlit spojení mezi mnou a Březinami. Je to ukryto v posledním řádku a těžk to lze popsat. Jde o to, že Březiny mi byly vždy blízké svoji myšlenkou a nabídka 2.pracovního místa se objevila v ten pravý čas. Těším se, že právě s Vámi, čtenáři Šestáku, se budu potkávat častěji. A nejen s Vámi...

Oleum et operam perdidit - Ztratil jsem (zbytečně) olej i námahu. Výklad: Mnoho námahy k ničemu. (Plautus)

Jak Vám jeden výlet na běžkách změnil život

(Míša P.) Věříte tomu? Že ne! No dobrá.... A stačí jenom pár věcí – samozřejmě sních, pak nějaké ty lyže, krásný zimní den, kdy se rozhodnete, že právě dozrál čas vyrazit do přírody. V klidu si užíváte krajinky „v zimním hávu“, když kolem Vás jako blesk profiči něco zdánlivě připomínající lyžaře a mizí v dál . „To nic, to byl jenom Dazul“, dostane se Vám vysvětlení a můžete se v klidu dál kochat. Poté, kdy se totéž opakuje přibližně 2 – 3 krát na obě strany se právě stane to, co Vám nebo spíše mě totálně změnilo život. Takže asi tak – kdyby se tenkrát Dazul přece jenom neunavil a nezastavil na pokec, možná by tyto řádky psal někdo jiný.

Ale stalo se a já nikdy nezapomenu na tu chvíli, kdy jsem stála, poslouchala a v duchu si říkala – jo, to je tak zajímavé, to je práce, která by mě bavila....

No a jezděte potom na běžky!!!

A teď trochu vážně. Moc bych si přála, aby i Březiny takhle vtrhly jako blesk do života mnoha lidí a naprosto jim ho změnily. Aby se staly místem, kde se člověk nejen pobaví a něco naučí, ale získá i dostatek sebevědomí, lásky, ohleduplnosti a mnoho dalšího, co mu v jeho životě pomůže při velkých rozhodnutích.

Třeba napsat článek do Šestáku – jak mi jeden den v Březinách změnil život...

(Máta) Březiny jsou domovem těm, kteří potřebují smích, péči, kamarády, lásku a porozumění. Někteří si myslí, že Březiny patří jen skautům a nějakým „postihům“ ale to se mýlí. Březiny jsou tady i pro všechny, kteří se nebojí a pomáhají těm co to potřebují. Březiny jsou dům plný lásky a přátelství.

(Dazul) Březiny, Březiny, Březiny - moje malá noční můra - za poslední 2 roky obzvlášť. Několikrát jsem byl ve velkém pokušení se na ně vykašlat. Nejblíže jsem tomu byl asi na SEČINU v listopadu 2003 a na SRJ 3.října 2004. Nemile mne překvapila „podpora“ projektu DBCB z vlastních „střediskových“ řad. Nechat toho, bylo tehdy velmi jednoduché a ospravedlnitelné. Ale někde v podvědomí mi rezonoval slib, který jsem dal na kterémsi oddílové radě ŠESTKY. A sliby by se měly plnit. Zvláště, když je člověk dospělý.

Proč tohle zakolísání zmiňuju? Pro obecné ponaučení! A jaké? Inu - pokusím se je vyložit.

Je asi lidsky pochopitelné, že moje první reakce (skryté a uvnitř) byla o tom, že bych se na to všechno mohl vykašlat, donekonečna jsem si opakoval slavnou poslední Cesarovu větu („i ty Brute?“), cítil se zklamán, nepochopen, zrazen.... Napadlo mne samozřejmě takové to - já tady makám, trávím na tom spousty volného času, nic z toho nemám, vrážím do toho vlastní peníze, neskutečné množství energie, předkládám jim to na zlatém tácku - zatímco oni se jen vezou, nehnou pro to ani prstem, jsou líní aspoň přechyst předkládané informace, ... Zkrátím to - ukázkově černobílé vidění. Já jako ten dobrák a kladas a kolem mne ti zlí a poťouchlí záporáci.... :-)

Ale po první reakci, přichází i reakce druhá, ne tak unáhlená. Protože už jsem před pár lety pochopil, že svět není černobílý ale v různých barvách šedi či dokonce velmi pestře barevný, začal jsem hledat onu chybu i u sebe. Proč mí spoluhráč a spolusestry reagovali takto? Co jsem udělal špatně?.... A - světe div se - zjistil jsem, že nestačí na jakékoliv věci makat stovky (spíše tisíce) hodin, vysvětlovat odborné veřejnosti smysl projektu, probídnout noci nad stohami papírů, zajišťovat peníze, půjčky, absolvovat desítky naprosto zbytečných schůzek a setkání, školení, ... a hlavně - snažit se nezatěžovat projektem ostatní činovníky střediska. či mateřského oddílu. Tohle skutečně nestačí. A to byla ta moje chyba, to bylo to, co jsem dělal naprosto špatně! Zjistil jsem, že stejně důležité je věnovat obdobné úsilí tomu, aby i nejbližší okolí (středisko či oddíl) bylo do projektu maximálně „vcucnuto“, podílelo se na něm, bylo přesvědčeno o smysluplnosti projektu a neváhalo se za DBCB kdykoliv a kdekoliv postavit,

Počáteční trpká pachut' ze zklamání se díky tomu zjištění postupně rozplývala. Ten „kladas“ totiž nemusím být já, ale ti, kteří mne nemohli dostatečně podpořit, A to je to slíbené ponaučení :-)

tomuto zjištění postupně rozplývala. Ten „kladas“ totiž nemusím být já, ale ti, protože jsem jim nedal šanci. Role se obrátily...

Chtěl bych touto drobnou úvahou, nad svým počátečním zklamáním, poděkovat svojí ženě, která ty stovky večerů jenž jsem strávil na projektu DBCB, beze mne vydržela - a pomohla mi mimoděk se k této mé staronové zkušenosti dobrat. Když se podívám v Březinách na pamětní desku EU, vždycky vedle ní uvidím pro ostatní neviditelný dominantní nápis „IRČA“. Vim - zní to strašně kýčovitě a Hollywoodsky - ale je to pravda.

Veni, vidi, vici - Přišel jsem, viděl jsem, zvítězil jsem (Caesar).

Adopce na dálku - „LIDIA“

(informace pro Vás, co jste se již zapojili, ale i pro Vás co se chcete přidat)

(Jitmelka - 1.(36.) OS Tůlavé papuče)

Od března 2005 jsme se přidali prostřednictvím Arcidiecézní charity Praha do projektu Adopce na dálku. Stali jsme se „adoptivními rodiči“ sedmileté dívky Lidie Namayanje z Ugandy. Budeme ji **ročně přispívat na její studia částkou 7.000,- Kč**, přičemž tento náš „morální závazek“ **je nejméně na 10 let.**

V loňském roce se do této adopce zapojili:

Petr Juhaňák, Irena a Pavel Drábkovi, 8.chlapecký oddíl Vsetín, Lenka Křůpalová-Fialová, Miroslava Křůpalová, Robin a Kristián Strkačovi (z 1.smečky), Kamila Juhaňáková, družina „Žaby“ z 6.K, Anna a Roman Pavlicovi, Jarka Bušová, Michaela Hausknotzová, Jitka Kretová-Harland, Petr Hanák, Alena a Zdeněk Krchákovi, Bohdan Pavlica, 36.OS Portáši, Eva a Martin Kuční. A to částkami od 50,- Kč až do 1.000,- Kč.

Do adopce je možné se kdykoliv připojit. Bližší informace ráda poskytnu Jitka Harland - Jitmelka, která přebírá

červen 2005

Hello Tulavé Papuče,

Jsem vaše nová malá adoptivní dcera Lidia Namayanja z Ugandy. Velice děkuji, že jste si mě vybrali za svou novou dceru z tak velkého počtu dětí, které potřebují pomoc a podporu pro získání vzdělání v Ugandě.

Milí, já a všichni členové mé rodiny jsme velmi vděční a opravdu šťastní. Blahopřeji k Velikonocím.

Chodím do vyšší třídy základní školy v Mpirivuma. Můj nejoblíbenější předmět je angličtina. Doma pomáhám s aktivitami jako je nošení vody.

Nashledanou tvá (váše) dcera

Lidia Namayanja

28.10.2005

Milí přátelé,

jsem Vaše adoptivní dcera Lidia a posílám vám srdečné pozdravy z Ugandy. Jsem v pořádku a ve škole to jde dobře. Děkuji moc za milý dopis, poslaný 28.9.05 s obrázky, které mi ukázaly, jak si v létě povídáte a zpíváte u ohně v přírodě, jezdíte na člunech a děláte výlety na kolech.

Během mého volného času skáču přes švihadlo, zpívám a tančím s mými přáteli.

Mám tři sestry a čtyři bratry. Bunjo James - 10 let, Izito Vicent 16 let, Nsubuga David 14 let, Mubiku Fred 19 let, Nakawuka Teo 22 let, Namutebi Florence 20 let, Ntudde Alice 15 let.

Posílám pozdrav celé Vaší rodině a přátelům.

Ahoj Lidia Namayanja

štafetu v organizačních povinnostech. Své finanční **příspěvky prosím doručte do poloviny května 2006** (je možno i prostřednictvím Romitů, Pajtáše, Dazula nebo Hanýska).

Také nám počátkem roku posílá kopii školního vysvědčení (školní rok kopíruje kalendářní), přiložena je i její aktuální fotografie. Hodnocení je formou bodů ze 100 možných (v každém předmětu). K postupu do dalšího ročníku potřebuje alespoň průměrných 40%.

Angličtinu, matematiku a čtení „zvládá“ na 85-95 bodů se slovním hodnocením „very good“ (velmi dobrý-jako u nás 2), psaní jen kolem 40 bodů s hodnocením weak (slabý; jako naše 4) a celkovým hodnocením „good (dobrý = 3) se slovním zhodnocením „aim higher“ - více se snaž.

Snem Lidie je být zdravotní sestrou – dáme ji společně šanci na vystudování?

Již několik let nahrazuje tato stálá rubrika kroniku ŠESTKY. Zde je zachycena téměř každá akce, která se v oddíle předchozí měsíc udála - očima těch, kteří měli potřebu se o své zážitky s vámi podělit.

(Radek, 6.OS) Je půl 9 a brašule už volá. Původně byl sraz na 9, ale asi se to posunulo. Žeprej kde su, už se foukají lodě. No tak „hýp“ na kolo a už si to valím dolů Snozem k Dazulovi, kde byl sraz.

Lodě už byly napůl nafoukané, všeci měli plné ruce práce, akorát brašule ruce v kapsách.

Do půl hodky bylo všechno nachystané a mohlo se naše historicky první splutí Kateřinky rozjet. Vyjely celkem 3 pálavy. Posádky tvořili zkušené vodáči ve složení: Fanta, Cipísek, Ořko, Pája a já. Zabezpečení od břehu zajišťoval Dazul a Mates.

Přes sněhové pole jsme přenesli pálavy k potoku a nahodili je na vodu. Může se vyrazit.

První splavy, první mokré kolena a zmrzlé ruce. A tak jsme minuli obchod, hospodu, kostel a cesta ubíhala jak voda. Pod klubovnou už byl každý mokrý jak myš. Moc jsem tomu nevěřil, ale i na takovém úzkém potoce se dá cvaknout. Postupně šel ke dnu každý.

V Ratiboři jsme si říkali, že už to zabalíme, ale byl tam ještě jeden menší splávek - 2,5 možná 3 m. To dáme. Omyl. S pocitem profíků vyjíždíme na splav a ejhle..... Vlnka zprava Fanta mizí pod

vodou a já za ním. Ale to už nám bylo jedno. Nasedáme zpět do pálavy a vychutnáváme si podjezd Ratibořského mostu.

U obecního úřadu nakládáme a tím naše cesta končí. Ale Dazulův Fokus s pálavama na střeše poutá pozornost dál.

(Cipísek) V pátek večer mi Fanta poslal zprávu, že se v sobotu 1.4.2006 sjíždí Kateřinka a ať to vyřídím i Očkovi a Timovi. Věděl jsem, že Tomáš nebude moct kvůli hokeji, tak jsem to hned běžel vyřídít aspoň Filipovi..

V 8:30 jsme měli být u Dazula. Ráno jsem přišel k Filipovi v 7:45 a spolu jsme šli pěšky do Kateřinic. Cestou jsme stopovali a v úrovni Londů nám zastavilo auto.

Chvilí jsme čekali u Drábků na dvoře, než přijel Dazul s Fantou a loděmi. Sešlo se nás 8. Vyfasovali jsme 6 pump a nafukovali lodě. Potom nám dal Dazul pokyny, helmy, vesty a pádla. Do lodí jsme nasedali plni nadšení a radosti z dobrodružství. Vyjeli jsme v této

sestavě: já s Fantou, Očko s Pájou a Radek sám. U školy jsme se prohodili. Já s Pájou, Očko s Fantou. Radek zůstal opět na ocet. Dazul, Mátá a Košťase starali o zdokumentování celé akce - čili focení.

U mostu se jako první vykoupal Radek a my jsme ho s Pájou po 10 metrech následovali. Nakonec vyzkoušeli kvalitu vody i Očko s Fantou. Pája chytil pádlo a loď a já druhé uplavané pádlo.

Jezdili jsme až do odpoledne. Mám nádherné zážitky a přeju si, aby se to častěji opakovalo.

(Irča) Dlouho slibovaná netradiční výprava do hydromasážních van a parních boxů je konečně tady. Malinko zkomplikovaná tím, že musím (pro změnu) do práce, ale protože máme kolem sebe dost šikovných a ochotných lidí, vše se podařilo.

Nejdříve byla mezizastávka s Klíštětem a Anitou v ratibořské klubovně. Zahrálo se pár her a protože se ukázalo sluníčko, hurá do přírody. Pak na vlak a do Lachimu. Zdenda si ze mě udělal docela dobrý Apríl. Prý sedí na zastávce v Jablůnce a vlak jim ujel a přijedou až ve tři hodiny. No to ne, to už musíme končit. Postižená organizováním jsem hned namýšlela varianty, jak je tady dostat - zavřít obchod, půjčit větší auto, ... No a pak se dozvím - APRÍL.

Když tedy včas dorazili k nám, honem do plavek a do páry. Aby to nebylo tak jednoduché, teplá voda tekla jen občas a jeden parní box nechtěl spolupracovat. Nakonec přijel náš montér a závadu opravil.

Všichni se dostatečně vyrochnili a vysaunili. Dokonce i Klíště se nechala přemluvit. Dělali jsme různé opičky a ksichtíky, které jste mohli vidět vyfocené na vývěsce.

Všude bylo plno vody, takže úklidová četa Kamča a spol. nestíhala vytírat. Máme skvělé pomůcky, se kterými to byla hračka a děvčata to velmi bavilo. Tak vytřenou podlahu nemáme, ani od profesionální uklízečky (pokud vás nevezmou na žádnou školu, hlaste se v LACHIMu). Objednali jsme si pizzu a pořádně se nadlábli.

Myslím, že to byla docela dobrá výprava, tohoto ražení už druhá (první byla na pržáky na dlabanec). Určitě takových uděláme víc. Druhý den jsem se dozvěděla, že skoro všichni, kteří byli na výpravě jsou nemocní. No to mě dostalo. Jak je to možné?? Bohužel jsme se trefili do chřipkové epidemie. Když jsem se dozvěděla, že nemocní jsou i ti, co na výpravě nebyli, trochu jsem se uklidnila.

(Kecka) V klubovně jsme pobrali lana, balón a hlavně všechny děcka a vydali jsme se na kopec nad školu. Přešli jsme pár ohrad, rozdělili jsme se do dvou družstev - jedno zcela ogarčí a druhé zcela cércí s Vápnem. Hra spočívala v tom že jsme museli balón dostat do protivníkova kruhu aniž bychom s balónem chodili. Už od začátku ogarčí družstvo vyhrávalo. Nevzdávali jsme se protože nám došla posila Honza od Klíštěte. Hra nakonec skončila hromadou lidí

sápajících se po balóně. No ogaři vyhráli. Jako obvykle se někteří odebrali na autobus a my jsme osaměli.

Na řadu přišlo hutu-tutu 4 na 4. Válali jsme se po zemi jak čuníci a taky jsme tak vypadali. Ještě bojovku všeci proti všem aneb jeden vítěz v kruhu. Pobrali jsme věci a šli ke klubovně kde jsme si zahráli školku já bych to ale radši nazvala fotbalovou hlavičkovanou. Ještě šlapáka a jdeme domů.

www.teeppek.cz
to musíš vidět !

2.4.2006

OS jeli Bečvu

(Klíště, 6.OS) Ráno vstávám celkem brzy a s odhodláním, že pojedu do školy dřív a začnu se konečně učit na maturu, balím do batohu knížky, když v tom mi přijde sms: "pojed na sjezd Becvy". Chvilku váhám a po diskuzi s rodiči a přesvědčení, že raft se přece převrátit nemůže, píšu Dazulovi ať bere o vestu a pádlo navíc.

Raft je skoro nafuklý, svítí sluníčko a nálada je parádní. Přiznám se, že sem myslela, že to bude trošku horší, ale i tak to byla paráda. Ani se mi nezdálo, že do Valmezu jedeme skoro dvě hodiny. U loděnice kotvíme, převléct se do

suchých věcí a tradá domů.

Najednou mi přijde nějaká maturita úplně zbytečná. Nejradši bych vzala bágel na záda a vyrazila na nějaký vandr. Bohužel, realita je jiná a tak už sedím ve vlaku směr Brno a přemítám v hlavě uplynulý víkend.

14.-17.4.2006

Velikonoční Planina

(Brumla - 6.OS) Celý týden před odjezdem na Plešiveckou planinu jsem sledovala předpověď počasí. Jelikož nebyla nijak zvlášť optimistická, říkala jsem si jestli má vůbec cenu tam jet. Naštěstí jsem neuvěřila předpovědím odborníků a v pátek jsem si sbalila batoh. Počasí asi odradilo více lidí, takže nás jelo nakonec jenom 10. Ale aspoň jsme se mohli rozvalovat v autě :-)

Jak jsem naznačila už výše počasí nám vyšlo a zažili jsme krásné planinové počasí.

Cesta uběhla docela rychle a asi kolem druhého ráno jsme ulehali do spacáků. Ráno nás probudilo sluníčko takže jsme si sbalili batohy, dali si buchty na snídani a vyrazili směrem k hraně. Dazul s Irčou jeli na kolech a my (což byli: Bára, Kikina, Mája, Budulínek, Hanýsek, Klamerka, Peťa a já) jsme šli pešky.

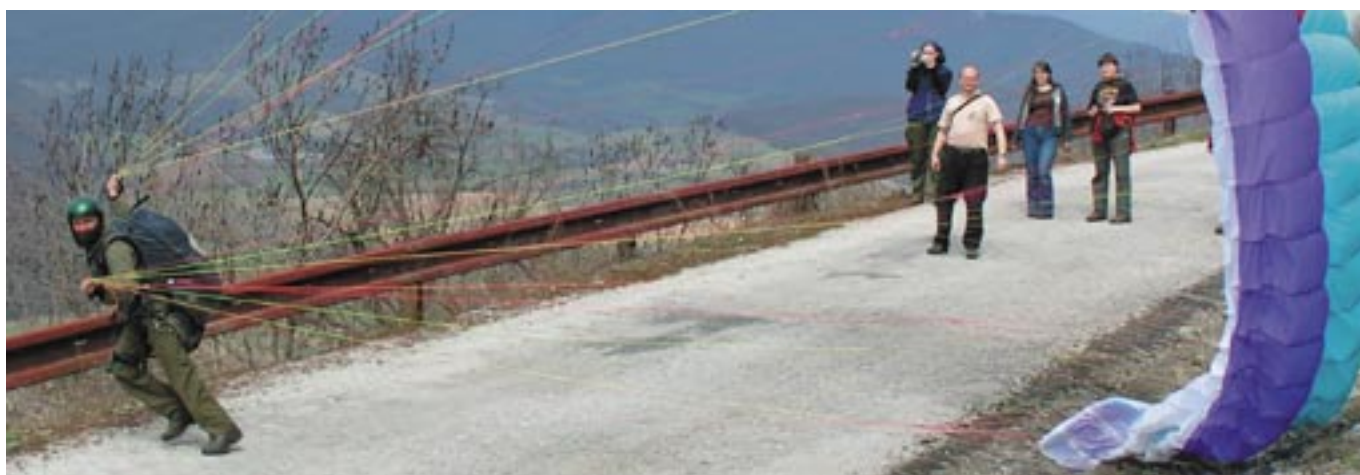
Večer jsme došli na naše tábořiště postavili stany a dali si věcu :-). Pak jsme dlouho seděli u ohně a dál to už všeci znáte. V noci nás uspávaly kapky deště, které tloukly do stanu,

na spaní to bylo příjemné, ale usínala jsem s nadějí, že to ráno snad přejde a ono přestalo :-).

Celou neděli jsme byli myslím u Akolyuku (Velké peňažnice) :-) ale nevím to přesně, poněvač jména těch všech závrťů a propastí co jsou na planině si nepamatuju a pletu :-). Tam jsem se opět po dlouhé době spustila do podzemní tmy a bylo to supr.

I když byla na planině převaha holek nevyhly jsme se pondělnímu šmigrůstu. Pak jsme si sbalili batohy a vyšli k autům. Dazul si chtěl skočit z hrany, takže jsme popojeli do vhodného místa kde by se to dalo uskutečnit. Dazul byl připraven ke skoku ale nějak nepřál vítr, takže se to moc nepovedlo. Ale měl tam nás :-) takže jsme mu z těch stromů a kamení pomohli a vyrazili směr Vsetín. Já a Mája jsme si sjeli planinu dolů na kolech, je to dobrý šupek.

Cesta domů nám trvala déle, poněvaď byly svátky a policie na každém kroku. Ale musím říct, že tam bylo krásně :-)

Planina- skvělá akce?

(Kikina) Z pohledu organizátora:

Měsíc před akcí: Tady máš zvadlo. Dej vědět. Jasně. Auta budou.

14 dní před akcí: Jedeš? No, nevím, asi jo. Auta budou.

7 dní před akcí: Jedeš? Jo, jedu. Peníze dáš? Pozdějc. Auta budou.

2 dny před akcí: Peníze nejsou. Mami, puč 2000. Auta budou.

1 den před akcí: Poslůchaj, já nejedu. Poslůchaj, já taky nejedu. Auto nebude, je v servisu.

“Zjistil jsem, že přátelství je více o snaze jednat s druhými ohleduplně, než pokoušet se od nich něco získat, a to i při víře, že oplácím stejnou, ne-li větší, měrou.” (Sean Astin)

(Tucek - 6.OS) *Pátek* Do poslední chvíle jsem nevěděl, kolik lidí s námi pojede. Slíbil ten, slíbil onen. Ale na konec desetičlenná skupina v podání Dazul, Irča, Barča, Kikina, Hanýsek, Klamerka, Budulínek, Mája, Sabča a já vyrazila kolem 18:30 na Slovensko.

Naším cílem byla Planina. Lidi, ani nevíte, jak moc jsem se těšil. Celou dobu jsem ji znal jen z fotek a vyprávění. Cestu tam jsem skoro celou prospal. Probudil mě až rachot kamení pod kolami auta, který mi naznačil, že za chvíli budeme na místě. Než kdesi cosi, tak asi něco kolem jedné ráno naše výprava dorazila na přechodné tábořiště. Nebyl čas na nějaké vybavování. Kosa jak z nosa a rozespalost z cesty dělala své. Pod místním přístřeškem jsme zalezli do spacáku až po uši a strávili první zbytek noci.

Sobota Ráno sice svítilo sluníčko, ale na teplo jsme si museli ještě pár hodin počkat. První túra nás

čekala po okolí Planiny. Pár fotek, nějaké to video a kolem páté jsme se vrátili k autům pro stany a batohy. Zkušený Hanýsek nás potom vedl cestou necestou k tábořišti, které bylo šikovně schované mezi jalovci na malém paloučku. Je sice pravda, že Dazul to tam znal také, ale rajtoval s Irčou na kole a držet se za něj a ještě k tomu po svých nebylo jen tak. Chvilku to šlo, ale pak si říkám, jestli bych to nemoh... . Následovalo postavení stanů, rozdělání ohně a příprava večeře. Tak si večer ve stanu říkám, že je fakt škoda, že spouta lidí vyměkla

Velikonoční neděle V noci pršelo. Měl jsem strach, že to bude na celý den. Ale

malování čerta na zeď bylo předčasné a zbytečné. Chvilí po východu slunce se udělalo počasí jak z alabastru, no co víc bych si přál. Kikina nám nachystala snídani. Čekal nás náročný den. Naším cílem byly místní jeskyně. Podle knihy, kterou měl Dazul u sebe jsme se dozvěděli, že Planina skrývá 200 vápencových úkazů z nichž asi 83 jsou jeskyně, malé závrtý a zbytek patří různým propastím. Po menších nezdarech v hledání jsme na konec zakotvili u Peňažnice. Byla to výzva. 100 metrů do útrob země láká. Sestup proběhl celkem rychle. To, co nás čekalo v podzemí se nedá ani slovem popsat. Byla to nádhera. Čelovka na mé hlavě rozsvítila tmu v jeskyni a pomalu mi ukazovala její tajemství a také Hanýsek, který mi pomáhal vysoukat se z lana. Ve svém živlu byl snad každý a hlavně Hanýsek, který jako zkušený fotograf pomocí svého foťáku ukrádal kousek po kousku toho pokladu. Byly to nádherné prostory plné krápníkové výzdoby. Vyplašili jsme i malého obyvatele tohoto království, malého netopýra, který naši neohlášenou návštěvu dával patřičně najevo. Plni zážitků a dojmů jsme se vraceli zpět na tábořiště. Mezi tím, než se v kotlíku uvařila večeře, probíhala živá diskuse na kdejakou capinu, která utichla s přibývajícím únavou.

Velikonoční pondělí Ráno bylo nádherně. Počasí jak na objednávku. Ani nevím, jak se to seběhlo... ..hm, asi spontánně, ale už jsem držel Sabču v náručí a šup s ní na jalovec :-). Tož, vždyť sů ty Velikonoce ne ? A aby nebylo líto aj ostatním cérkám dostaly nakládačku též. Jalovců bylo kolem plno a tak s výběrem vhodného karabáče nebyl problém. Ještě,

že je jich na Planině tolik. Cérky na nás, že prý jestli nás to baví a tak různě. Šak to znáte. Nic sa nebojte bo nás to nebavilo abyste věděli :-). A bylo na čase se pomalu sbalit. Ještě se dosušovaly stany a uklízelo tábořiště. Poslední pohledy na krajinu se slovy: „a za rok jsme tu zas“ opouštíme toto krásné místo. Při cestě domů chtěl ještě Dazul vyzkoušet padák z hrany Planiny. Jakkoliv hloupý zdál se nám jeho nápad, nikdo mu v tom nebránil. Jejda, měli jste vidět Irču, když jsme Dazula 2x sundávali z chabaští. No, ani se ji nedívím :-). Říkám mu, když se s jeho padákem smýkáme do svahu, že dneska stačí bo po třetí za ním lést.... no, uznejte sami ...

To byla poslední tečka za krásným dnem a vlastně celým víkendem. Už na nás čekala jen únavná cesta domů :-)

*(Bára) Krajina plná tajemství na dnech propastí - to je Planina
Vysoké nebe a bílé hory v dáli - to je Planina
Místo, kde není nouze o přátele - to je Planina
Pláně poseté jalovci a závrtý - to je Planina
Večerní siesta u ohně - to je Planina
Ranní probuzení do krásného slunečného dne - to je Planina
Co je to Planina? Planina je ... Planina*

Oddílovka v Březinách

(Klíště - 6.OS) Vyjmečně v pátek přijíždím domu a Verča mi už ve dveřích hlásí, že oddílovka je v Březinách. Ona už vyráží dřív ještě s dalšíma světlundama, já dám jen něco dobrého do žaludku a odjíždím směr Březiny.

U nádrže už postává pár světlušek tak než dojdou děcka od autobusu dáváme pár her na přání. V zatáčce už vidíme Kiku s Budulínkem jenže nám ještě chybí Míša, jelikož nikdo nevěděl, co má v plánu, hrajeme hry do té doby než se Míša neobjeví.

Po pár minutách přijíždí i s Kočou a dem sa podívat jak vlastně ten náš „srub“ vypadá ve vnitř. Prohlídka netrvá moc

dlouho jelikož nás venku čeká hromada práce. Odklízáme zvlášť na hromady igelity, plasty, sklenky, pet lahve, tašky....

Čas běžel rychle a světlušky i za tu krátkou dobu udělaly hodně práce - takže pánové berte si příklad... !

(Opica) Brzo ráno jsem musela utíkat na autobus (jinak by mi ujel). Jeli jsme jen na rozcestí. Tam pro nás měl přijet skautský autobus.

Cesta byla nekonečná ale nakonec jsme dojeli. Pak jsme vystoupili, rozdali jsme si čísla a hurá na Ivančenu. V polovině jsme si dali pauzu. Pak jsme museli jít dál. Za 45 minut jsme byli tam.

Byly tam stánky z různými věcmi. Musela jsem si něco koupit. Samozřejmě tam byl pomník pěti skautů.

Pak jsme si zahráli hru o nejhezčího a nejvyššího sněhuláka. Nejhezčí jsme měli my (já, Dazul,...) a nejvyššího sněhuláka měla druhá skupina (Pavuk, Ziki,...).

Chtěli jsme jít na Lysou horu ale, nešli protože byl, sníh a skoro všichni měli tenisky. Pak jsme šli zpět a zase jsme si dali pauzu. Tato byla delší protože, jsme vyšli hodně brzy. Hráli jsme tam hry.

Pak jsme šli dolů k autobusu. Zase dlouhá cesta. Jak jsme vystoupili a viděli jsme náš

autobus. Ujel nám. Naštěstí jela kolem nás maminka a domů jsem jela s ní. Byla to zvláštní výprava!

(Irča) Skoro jsem tomu ani nechtěla věřit, když jsem se podívala ráno z okna a viděla sluníčko. Už ani nepamatuju, kdy jsem byla na Ivančeně za pěkného počasí. Sešlo se nás i poměrně dost (ale pořád málo na 60 ti členný oddíl) takže o srandu nebyla nouze.

Úplně nacvaklý střediskový autobus nás málem ani nepobral. Výstup byl příjemnou procházkou, odpočívali jsme na sluníčkem prohřáté louce, nahoře jsme postavili krásné sněhuláčky, nakoupili vzpomínkové drobnosti a posbírali razítka. Nezapoměli jsme si připomenout, proč jsme tady a hurá dolů. Na „naši“ louce jsme zahráli pár her, někteří dokonce tak usilovně přemýšleli, co budeme hrát, až z toho usnuli.

Domů jsme dorazili příjemně unaveni a těšíme se na další akci.

29.4.2006

střediskové Závody světlušek a vlčat

(Amálka) Měli jsme sraz na 7:00 u kina. Odjeli jsme autobusem 7:15 h na Vsetín. V autobusu jsme se bavili jaké to asi bude.

Jsme na Vsetíně ve středisku. Rozdělili jsme se do skupin - Ziki, Opica, Káťa, Mája a Amálka. My jsme měly červenou barvu.

Šli jsme na první otázku. Bylo to o květinách, zvířatech a stromech. Měli jsme tam jednu chybu. V dalších to bylo bez chyby. Šli jsme na poslední otázku, ale bylo tam plno. Tak jsme čekali. Šli jsme pak za nima. Zatloukali jsme hřebíky. Až odešli tak jsme šili knoflíky.

Bylo vyhlášení, skončili jsme na 2. místě.

Dostali jsme velký dort a pastelky z gumou. Janina nás pochválila. A to není vše, ještě bude odměna.

(Irča) Závody se měly konat na Valovce v místní části Vsetína.
M o c

pěkné místo nabízející spoustu zajímavých atrakcí. Co čert nechtěl, lilo jako z konve, skoro padaly trakaře, takže málem se závody zrušili. Protože to však měl na starosti Beran s Hanýskem nic se nerušilo a proběhla náhradní varianta na středisku. Disciplíny se rozdělili do kluboven a hurá na start. Pro naše to bylo trošku dobrodružo, protože vilku neznají tak dobře. A najít krbovnu, to chtělo i trochu odvahy.

Z Kateřinic dorazili tři lidičky Zdenda, Mája a Ziki, z Ratiboře taky tři Amálka, Káťa a Opica. Udělali jsme tedy smíšenou hlídku. Vsetínské vlčata byly jen tři, takže nás poprosili o Zdendu. Byl tak šikovný, že s nimi šel. Závodili tedy čtyři hlídky, naši se umístili na krásném druhém místě. Rozdíl na první místo byl jen čtyři body - kdyby tam byl

Zdenda, byli bychom první?? To se uvidí na okresním kole... :-)

(Martin) Bylo pateční odpoledne a já spolu s dalšími pěti lidmi jsme se naskládali do osobáku a vyrazili směrem Vsetín - vlakové nadraží. Tam jsme se setkali s Mirisem a Bárů. Fanta valil kupovat nějaký darček, no a my sme mezitím koupili jízdenky.

Cesta vlakem proběhla vcelku úspěšně. Horší to bylo s nalezením nové klubovny, ale pár telefonátů to spravilo a do nové klubovny (která je mimochodem o patro výš než ta stará) sme trefili. Potom sme je pozdravili a oni nás pohostili a seznámili s místy jejich minulých kluboven a plány do budoucna. Dále náležovaly nějaké hry, fakt mě zaujala hra mraky. Pár lidí se proplete nohama, rukama a nějakí další se je snaží dostat od sebe - fakt dost drsné!!! Večer nás bratia pozvali do krčmy... Ráno sme sa zbalili a odfrčali vlakem dom.

(Fanta) Dostali sme pozvání od našich slovenských bratrů na otváračku jejich novej klubovny v Púchově. A tak sme i přes to, že náš oddíl byl pověřen doprovodným programem na závodě světlušek a vlčat na Vsetíně 29.4, ve složení JÁ, MIRIS, MARTIN, KLÍŠTĚ, BARČA (moja cérečka), KECKA a ČEČI vyrazili za hranice! Avšak mrzelo mě, že i když už budu pouze 30 km od RZ (rychlostních zkoušek) RALLY MATADOR TATRY, že neuvidím ani jeden průjezd... Ale co, naopak sem sa těšil na setkání s bratrami!!! 16:30 nasedáme k Broňovi do auta 16:50 vysedáme na Vsetíně u nádr... Já eště valím do galerky kupit nějaký ten dar, ať nedojedem s prázdnů. 17:09 odjíždíme směr Púchov. Za necelů hodinku sme tam a nemožem sa domluvit s Najavem, kde to přesně je, bo máme vybité mobily, ale nakonec sme po téměř žádném dluhem blůdění uviděli Najava v kroji, který na nás čekal před klubovnou!! Bratia byli seriózní a se zahájením počkali na nás!!

Tak to začalo. Prohlédli sme si prezentace oddílu,

pak taky předešlých kluboven, různých akcí a tak.. Na stůl nám místní cérečky připravily chlebičky, buchtičky, čajičky atd.. bylo kolem 7 a šli sme si zahrát hru Titanic i s malýma skautikama. Pak už nastal čas kdy děti nasměrovaly kroky k svým domovům a v klubovně sme zůstali enom starší.. ale zábava pokračovala v duchu her a zpívání... Bratia si na nás připravili docela drsné hry... Myslím, že enom jedna byla bez toho aby sa člověk bál, esi mu do konca hry zůstanů šecy končetiny a jiné různé části těla - o rozervaných tričkách nemluvě!! !! Ale nestěžovali sme si, byla to fakt legraca!! Ovšem my sme taky měli v rukávu pár her a tak sme sa střídali o průběh zábavy všeci čechoslováci!

No hodiny přibývaly docela rychle, už sa chýlilo k 11 večerní a bysli sme pozváni na zápas ve fotbálku do místní krčmy, což sa nedá odmítnut!! Takový mezinárodní zápas není tak každý deň!! Toš - týmy byly opravdu vyrovnané, odcházeli sme s remizou... Akorát fanoušci vyrovnaní nebyli... To jsem si fšiml, když sem zařval: „Češi do toho“ a pulka návštěvníku sa na mě podezřeale dívala.... „No - češi do toho“

Komu sa eště nechtělo spať a měl chuť si jít zatancovať na pravé slovenské hity s pravýma slovenskýma bratrami tak měl možnost. Ráno sme tak pomalu povstávali, eště pomalej pouklízeli a nakonec eště pomalej došli na nádr, bo nám to ujelo... ale to díky selhání mobilní techniky nezjišťování spoju!! Byli nás doprovodit Marek a Nitka a dokonce tam s náma čekali i další dvě hodinky na další vlak.

A tak pomalu nastal čas odjezdu a loučení a tak za doprovodu deštových kapek nastupujem do vlaku a pádíme dom!! Toť vše.

Jinak sa nám tam velice líbilo, tak sa snad brzo zase uvidíme....

Všechny lodě se začaly připravovat k použití.

Po pár minutách

Kdo měl naposledy ty lodě půjčené?! Dívejte jaká je tu díra!!!

Někteří hráli dokonce "hokej" a potom to taky tak dopadlo.

Posádka připravena

O tempora, o mores! - Ó časy! Ó mravy! (Cicero).

V minulém díle jste se mohli dozvědět,
jak to asi probíhalo před vyplutím.
Nyní je tu 2. část!

komix vyrobil Pavuk

**Družinová
výprava...**

**PRVOSJEZD
KATEŘINKY**

komix vyrobil: Pavůk z fotek, které nafotili 1. dubna 2006 Dazul, Blondák a Mátá při prvosjezdu Kateřinky. Prvosjezd byl družinovou akcí šneků.

KVĚTEN 2006 (Radek)

5.5. – oddílový pátek – Hledání mapy stroje času. Předtáborová hra. Důležitá účast co největšího počtu členů družin.

12.5. – oddílovka – Hrátky na hřišti. V případě potřeby akce Hej Rup v Březinách.

19.5. – oddílový pátek – Finální kontrola zbraní a nácvik na EXCALIBUR.

20.5. – oddílová výprava – EXCALIBUR. Odjezd: 6:50 z Kateřinic. Začátek hry: v 9:00 – 9:30, Konec: v odpoledních hodinách. Kontrola zbraní: je možná před začátkem hry na Lukově. S sebou: jídlo a pití na celý den + 50 Kč. Je nutná registrace hráčů podle info u rádce družiny. Je povinný kostým !!

26.5. – slavnostní otevření DBC Březiny (od 10:00 - o omluvenky se přihlaste u vedení oddílu nejpozději do 19.5.2006) + Dětský den

27.5. - Parawesterniáda

www.teepek.cz
to stojí za to !

ČERVEN 2006 (Zub)

2.6.2006 - Oddílový pátek - vzhled k tomu, že na oddílový pátek mi vychází téměř vždy odpolední směna, je jejich náplň prozatím neznámá, ale samozřejmě plnohodnotná :-)

3.6.2006 - Krajské kolo závodu světlušek a vlčat v DBCB! Začátek: 7:30hod., předpokládáný konec: 16:00hod, s sebou: mimo základní vybavení ešus a lžičku!

9.6.2006 - Oddílovka - kontrola zbraní v praxi (možná překvápko)

10.6.2006 - Triatlon a Triatlonek (pro děti do 15 let) - tradiční sportovní akce na tradičním místě Balaton - Karolinka, Plavání, kolo, běh. Akci zajišťuje Miris. Tel.: 739 037 417

16.6.2006 - Oddílový pátek

18.6.2006 - Boj Slovanů a Franků - více níže v rámečku

23.-25.6.2006 - Předtáborovka - víc info v červnovém Šestáku č.72

30.6.2006 - Ukončovací oheň

Poslouchajte všeci, **Velká bitva Slovanů** sa chystá. Vy všeci, kteří z jakéhokoliv důvodu nejedete na Excalibur a rádi byste sa zúčastnili velké Válečnické vřavy máte možnost.

18.června 2006 se na zatím neurčeném místě koná **velký boj Slovanů a Franků**.

Hlavní organizátoři sů Radek a Zub. Tady je něco málo z toho co by vás teď mohlo nejvíce zajímat.

Zbraně: bude možno používat pouze

- meč - délka do 90cm

- jednoruční sekera (jednostranná) do 90cm

- obouruční sekera (jednostranná) do 120cm. Vše bude obaleno nebo z měkkého materiálu (např. koberec). Jiné omezení nejsou.

- Štíty - tvary a rozměry jsou na vás, každý ať sa tahá s tým, co si udělá (malá technická - byly v oblíbené štíty kulaté)

Životy a kostýmy: Píšu to dohromady, protože oboje spolu souvisí. Základní počet životů jsou 3. Další narůstají s vaší chutí a přípravou. Další život navíc si získáte tím, že si vyrobíte kostým (aspoň trochu podobné těm co mají rádci na obrázcích).

Další tj. 5! život získáváte tím, že si vyrobíte brnění a samozřejmě s ním budete bojovat. Brnění může být jakékoliv ale musí být z pevného materiálu (koberec, dřevo, plech, tuhý karton, klidně i železný barel)

Taktika a bližší podrobnosti zatím nejsou důležité. Snad jen to, že pravidla by měla být co nejjednodušší ať si bez problému zahrají i světlušky a vlčata. Další informajšn bude v příštím Šestáku.

PS: Rodiče, chcete-li si zařadit jako vaše děti, přijďte taky.

Toto číslo ŠESTÁKU
je určeno pro:

Archiv všech oddílových časopisů můžeš najít
na <http://sestka.skauti.cz> (sekce ČASOPISY).